

Morzsák a korinthusi levelezésből

6. HAMIS TANÍTÓK

„Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik? ¹⁷Ha valaki az Isten templomát megrontja, azt megrontja Isten, mert az Isten temploma szent, és ez a templom ti vagytok.” (1Kor 3,16)

Isten kényesen ügyel templomára. Ő nem szorul semmilyen épületre, hogy ott lakhasson, hiszen „az egek egei sem fogadhatják be az ő dicsőségét”. Ha Istennek temploma van, annak az az oka, hogy úgy döntött, dicsőségéből valamennyit egy általa kiválasztott helyre koncentrált. Ilyen volt az Ószövetségben a Szentsátor majd Salamon temploma. Ilyen volt Jézus személye, akiben az egész Teljesség lakott testileg. És ilyen ma az Egyház, melyet újszövetségi templomának tekint. Isten mindig féltő szeretettel óvta templomát, míg dicsősége betöltötte azt, így tekint ma is az Egyházra. Az Egyház gyülekezeteiben létezik, ezért mondhatja Pál a korinthusi gyülekezetnek, hogy ők az Isten temploma. Az Isten temploma szent. Azért szent, mert Isten elkülönítette azt saját maga számára. És mivel szent, Isten különleges figyelmében részesíti.

Pál figyelmeztetése a tanítókra vonatkozik. Az Egyházat nem az üldözői, nem a tagjai, hanem elsősorban a tanítói tudják megrontani. Azok a tanítók rontják meg Isten templomát, akik felpuhítják és elkótyavetyélik az evangéliumot, kételyeket támasztanak a hit alapigazságaival kapcsolatban, a nyáj szájaíze és nem az isteni kijelentés alapján prédikálnak, vagy tanításaikban eltekintenek a megtérés és a szent életvitel szükségességétől. Óvakodjunk az ilyen tanítóktól, mert Isten haragja alatt állnak. Emlékezzünk Mózes Dátánnal és Abirámmal kapcsolatos szavaira: „Távozzatok ezeknek a bűnös embereknek a sátraitól, semmijüket se érintsétek, hogy el ne vesszettek az ő vétkeik miatt!” (4Móz 16,26)